

Kesällä Kohtavaaraan! Näihin maisemiin. Siihen on monta hyvää syytä.

Haikolan kesävieraiden erityiskohde on nyt Kohtavaaran luonto- ja historiapolku ja sen korkeimmalla kohdalla oleva Toivontornin näköalatasanne. On oma tunnelmansa nousta vaikka kesäyössä vaaralle ihaillemaan hiljaista maisemaa ja siinä lepäävää Pielistä. Luonto on rauhoittavana ja virkistävänä lähellä. Hiljaisuuden ristillä voi pysähtyä rauhoittumaan ja muistaa ikivanhaa tervehdystä: "Ave crux, spes unica" eli "Terve risti, ainoa toivomme".

Tulevana kesänä polku saa vielä runsaan puolen kilometrin jatko-osan, kun talkoolaiset raivaavat sitä Kohtavaaran tilan rakennusten raunioilta kohti vaaran laella aikoinaan sijainnutta mutta nyt jo soistunutta lampea.

Matkalla kuljetaan myös suonäköalan tarjoavan jyrkänteen reunaan. Maisema on toisenlainen kuin Pielisen puolelle. Täällä kasvavat muun muassa mehevät mustikat.

Haikolaa voi pitää tukikohtana, kun osallistuu Nurmeksen Kesäakatemian konsertteihin, pistäytyy Kuhmon kamarimusiikin tilaisuuksissa tai Lieksan vaskiviikoilla. Nurmeksen ja lähialueen kesäteatterit tarjoavat katsottavaa. Kolin maisemissa voi niin ikään Haikolasta käsin käydä, samoin muissa Pielisen Karjalan kohteissa. Yöt Haikolan aitoissa ovat edullisia ja monella tavalla elämyksellisiä ja nostalgisia eli täynnä menneen ikävöintiä, kaihoa ja kaipausta!

Kuva Röni-Kuva

Kuva Riuttavaaralta Haikolan suuntaan Sinikka Mustonen.

Metsäniitty – yksi Toivonpolun pysäkeistä

Matka jatkuu Sarkkisen suvun raivaaman, nyt metsitetyn pellon kiviainan vierustaa. Vaella hiljaa metsäniityllä neulasten peittämää pehmeää polkua. Kevätkesällä polun varressa kukkivat viehättävät valkokukkaiset: metsämansikka, metsätähti, metsätähdimö, pikkumatara, oravanmarja, käenkaali eli ketunleipä, kielo sekä iso- ja nuokkotalvikki.

Voit myös poiketa polun varteen pystytetyn ristin luo hiljentymään ja lukea Franciscus Assisilaisen rukouksen:

Vapahtaja, tee minusta rauhasi välikappale, niin että sinne, missä on vihaa, toisin rakkauden, missä loukkausta, toisin anteeksiannon, missä epäspua, toisin yksimielisyyden, missä erehdystä, osoittaisin totuuden, missä epäilystä, auttaisın uskoon, missä epätoivoa, nostaisin luottamukseen, missä pimeyttä, loisin sinun valoasi, missä surua, virittäisin ilon ja lohdutuksen. Niin että, oi Mestari, en yrittäisi niin paljon etsiä lohdutusta kuin lohduttaa muita, hakea ymmärtämystä kuin ymmärtää toisia, pyytää rakkautta kuin rakastaa muita, sillä antaessaan saa, kadottaessaan löytää, unohtaessaan saa anteeksi, kuollessaan nousee iankaikkiseen elämään.

Tärkeät talkootyöt jatkuvat vielä

Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ry:n Leader-hanke "KKK –kestävää kehitystä Kohtavaaraan" jatkuu vielä lokakuun 2018 loppuun saakka. Viime kesänä asennettiin Haikolan talon katolle aurinkopaneelit ja kellariin energiaa varastoivat akut. Hankkeen omavastuu 12.000 euroa hoidetaan pelkästään talkootyöllä, jota on tehtävä yhteensä 800 tuntia.

Viime kesän aherruksesta pää-rakennuksen ja aittojen lämmöneristuksen parantamiseksi sekä muista toimista kertyi lähes 500 talkootuntia, joten jäljellä on vielä kolmisen sataa tuntia. Ne käytetään lämpöeristysten viimeistelyyn ja vaaran uuden polun rakentamiseen. Kun kaikki talkootunnit on saatu kasaan, Vaara-Karjalan Leader ry maksaa yhdistykselle 18.000 euroa eli oman osuutensa hankkeesta. Tämä talkoorutistus on siis todella tärkeä!

Toivonkin, että Pirtin Viestin lukijat jaksaisivat innostua vielä hankkeen loppukiristä ja toisivat oman panoksensa talkoiluun! Talkooruokaa ja -kahvia on luvassa, myös majoitusta Haikolan aitoissa.

Usein tulee mieleen ajatus: jospa opiston pioneeripolvi –**Toivo Salomaa** ja **Helvi Valkonen** kumppaneineen – voisi olla kokemassa tätä Haikolan uutta elämää!

Haikolan viinttikonttorissa
19.4.2018
Kyllikki Tiensuu

Pirtin Viesti 70 vuotta sitten

Mitä kansanopisto on minulle merkinnyt?

JO PIENENÄ tyttönä tiesin, että määrättyyn ikään ehdittyäni menisin Sairalan evankeliseen kansanopistoon minäkin. Sota viivästi kuitenkin näiden suunnitelmien toteutumista muutamalla vuodella, ja se oli hyväkin. Opistokoti aloitti toimintansa paljon lähempänä, aivan samassa pitäjässä, ja silloin tietysti meninkin sinne.

Kansanopisto on merkinnyt minulle niin paljoa, etten tarpeeksi hyvin sitä osaa selittääkään. --

Opiston pätevien opettajien avulla sain unohtuneita kansakoulutietoja kerratessani vielä kartuttaakin niitä. Samalla avautui kokonaan uusia näköaloja eteeni. Opistossa tarjottiin hyviä, hupaisia ja samalla hyödy-

lisiä vapaa-aikojen harrastuksia, ohjattiin puhtaan ja raittiin elämän tielle, lujitettiin rakkautta vanhempiin, kotiin ja koko isänmaahan, ja kirkastettiin Jeesusta nuorten parhaana ystävänä. --

Käytännöllinen opetus oli minulle tarpeen, ja sitä olikin opistossa runsaasti. Käsityö- ja kotitaloustehtävissä häärimme joka päivä. Maa- ja kotitalouden asiat selvenivät teoreettisen opetuksen kautta. Juuri näihin maalaisten jokapäiväisiin arki-tehtäviin, jotka monesti tuntuvat ikäviltä ja liian jokapäiväisiltä, saatiin opistossa sisältöä ja miellyttävyyttä. Tulin huomaamaan, että jokainen ihminen omalla paikallaan, pienimmässäkin tehtävässä, on tarpeen

ja hyödyksi yhteiskunnalle, kunhan vain tekee tehtävänsä tunnollisesti. --

Opistokoti antoi minulle siunatun jälkihoidon sille kasvatukselle, minkä olin kotona saanut. Vanhempieni neuvot ja varoitukset huomasin aiheellisiksi ja oikeiksi ajan ja iäisyyden asioissa. --

Kiitän Jumalaa minulle niin paljon merkinneestä ja runsasta siunausta tuottaneesta opistoajasta. Johtakoon Hän monet epäroivät nuoret evankeliseen kansanopistoon!

Siiri-Elma Tolvanen (s. Heikkinen) Pirtin Viestissä 1–2/1948. Siiri-Elma toimi opiston johtokunnassa 1981–1992.

Metropoliitta Ambrosiuksen ajatuksia Lipinlahden kyläkirjasta

VIHDON olen lukenut koko Lipinlahti-kirjan yli 600 sivua. Se on upea kunnianosoitus kylän pitkälle historialle, sen tekijöille mutta samalla ennen kaikkea menneiden sukupolvien ponnisteluille, uhrauksille ja saavutuksille.

Olen nöyrästi kiitollinen siitä, että olen saanut lyhyen aikaa elää ja työskennellä tämän kyläkulttuurin keskellä ja tutustua moniin keskeisiin ja merkittäviin kyläläisiin 50 vuotta sitten. Heidän joukossaan **Arvi Mustonen**, **Tuovi Ikonen** ja **Pentti Ikonen**.

En opistolla asuessani tiennyt suurtakaan osaa kylän rikkaasta ja silloin kuokoistavasta talonpoikaiselämästä, mikä nyt välittyy tämän historiankirjan kautta. Oma kotikyläni Tohmajärvellä oli usealla tavalla sosiaalisesti ja taloudellisesti takapajulaa Lipinlahden rinnalla. Tosin siellä oli vähän väkeä, joten yhteisiä rientojakin niukemmin.

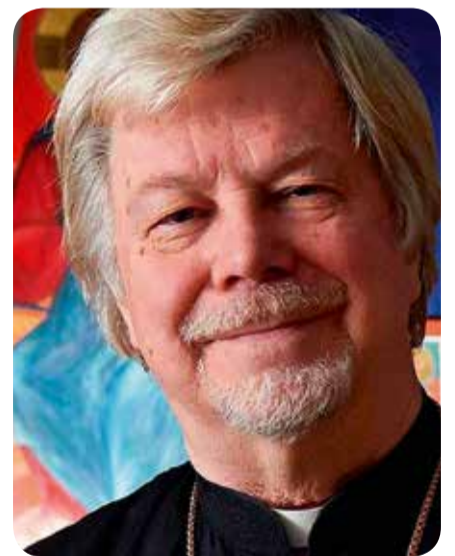
Kirja on monella tavoin kulttuurisesti koko Pohjois-Karjalan historiaa. Kerrotaanhan siinä selkeästi maatalouden murros kaskiviljelyksestä nykyaikaan. Samoin teiden, postin ja liikenteen sekä kaupankäynnin kehitys. Yhtä kiinnostavaa koululaitoksen tulo sekä yhdistystoimintaa pursuava

vapaaehtoinen aktiivisuus. Niistä itsekkin muistan yli 100-vuotiaan nuorisoseuran ja Tuohuspirtin. Sen vaiheissa vilahtaa runsaasti vanhojen ystävien ja tuttujen nimiä, kuten **Mustoset**, **Blinnikat**, **Vakkilaiset**, **Urjanheimot**, **Timoset** ja **Jänöset**.

En malta olla mainitsematta karjalaisia munkkeja **Gleb** ja **Kola**. Ilmeisesti jo 1500-luvulla he asuivat Haikolassa, joka silloin sijaitsi Lipinsaarella. Vaikka Lipinlahti on 1600-luvulta asti ollut luterilaista miljöötä, siellä on vallinnut aito ekumeeninen vuorovaikutus, myös viime sotien jälkeen sinne muuttaneiden ortodoksisten evakkojen kanssa. Kiitos tästäkin kyläläisille. Ja minäkin sain munkki Glebin siunauksen hänen nimeään kantavassa kylässä ennen kuin edes tiesin, että minusta tulee ortodoksi.

Voimia ja siunausta lipinlahtelaisille eteenpäin.
+Ambrosius

Kirjoittaja oli Nurmeksen evankelisen opiston rehtorina vuodet 1967–1968

Saramolainen sairaalavierailu

Nurmeksen vanha sairaala 1920-luvulla. Kuva Nurmeksen museo.

OLI VUOSI 1947 eikä ollut kesä, sillä lehmät olivat navetassa. Äiti oli määrätty Nurmeksen sairaalaan sydämen sekä veritulpan takia. Ennen lähtöään äiti oli taikonut hoitajan eläimille sekä meille lapsille, **Maijalle** (6 v) ja minulle (9 v). Hoitajaksi tuli **Häkkinen Sepon, Aimon ja Väinön** tati – Häkkinen tati. Meillä oli suunnattoman suuri huoli äidin paluusta, isähän oli jo kuollut ja tietysti oli ikäväkin. Sitten tuli kirje äidiltä sairaalasta ja alkoi tapahtua!

Äiti kertoi kirjeessä, että hänet oli määrätty "laihdutuskuurille", häneltä oli kielletty kokonaan suolan käyttö ja leipäkin toistaiseksi. Hyvänen aika, äitiä pidettiin sairaalassa nälässä ja päätin toimia nopeasti – heti seuraavana aamuna. Ompelin koneella, räätälin tyttönä osasin, vanhasta ja repaleisesta sadetakista kantokassin ja pakkasin kassiin ruisleipää, voita ja suolapurkin. Keitimme mukaan myös kananmunia Häkkinen tadin avustuksella, vaikka hän vastusti koko suunnitelmaani. Sain Maijan suostumaan lähtemään mukaan seuraavana päivänä linja-autolla Nurmekseen viemään äi-

dille ruokaa sairaalaan. Maijan kyyti oli ilmainen ja minun maksoi 50 penniä. Tati suostui lainaamaan rahan, kun sanoin, että menemme joka tapauksessa. Tati oli valtavan huolissaan siitä, mitä äiti sanoo, kun hänen kieltönsä ei auttanut. Seuraavana aamuna kaksi pientä tyttöä nousi linja-autoon ja ilmoitti kuuluvalla äänellä, kun kysyttiin minne tytöt ovat menossa: "Sairaalaan äitiä katsomaan".

Olin käynyt äidin kanssa Nurmeksesä vain kerran tai kaksi itse kauppalassa, menimme tavallisesti "katurilla" Porokylään. Tiesin kuitenkin yhden paikan jonne suunnistimme linja-autoasemalta. Paikka oli vaatturimestari **Pauli Timosen** ja hänen vaimonsa Tuulikin vaatturiliike, johon myöhemmin tuli Jukolan kenkäkauppa. Olin käynyt siellä äidin kanssa äidin ystäviä katsomassa. Kerroin, että olemme Hiljan tyttöjä ja olemme menossa sairaalaan äitiä katsomaan, mutta me emme tiedä missä sairaala on. No hyvänen aika – sehän on tässä vieressä.

Siinä ei kauan vitkasteltu kun olimme sairaalassa sisällä ja nyt sitten meiltä tuli hoitaja heti kysymään asiaamme. Sa-

noimme, että tulimme katsomaan äitiä ja nimen kuultuaan näytti tulevan kiirettä. Sitten tuli monta ihmistä kertomaan, että äiti oli päässyt pois sairaalasta juuri sinä aamuna vähän ennen meidän tuloa eivätkä he enää tavoittaneet äitiä. Rauhoitin sairaalaväen ilmoittamalla, että me menemme linja-autoasemalle ja odotamme siellä iltalinjaa - ja meillä on eväät.

Näin tehtiin. Katurin pysäkki oli ihan siinä vieressä ja siinä oli penkki. Istuimme siinä ja seurasimme meidän mielestä ihmispaljoutta ja vilinää. Katurin kulki. Taas tuli katuri ja hyvänen aika - sieltä tuli äiti. Ryntäsimme haalamaan. Kun kerroimme tulon syyn, äitiä itketti ja ihan kamalasti kun vielä annoin kirjeen, jonka olin edellisenä iltana kirjoittanut. Rauhoittumisen jälkeen söimme kaikki eväitä ja olimme onnellisia.

Tämä kaikki muistui mieleeni, kun Maijan jäämistössä oli säilynyt äidin jäämistössä ollut äidin säilyttämä kirjeeni.

Helsinki, 18.4.2018
Leena Pajamo

Kaisu-tädin hautajaiset

Nurmeksen opiston ensimmäisiin oppilaisiin kuulunut opettaja ja lähetystyöntekijä Kaisu Piirainen kuoli 94-vuotiaana ja siunattiin odottamaan ylösnousemuksen aamua kotipaikkakunnallaan Kuhmossa 16.10.2017. Kaisu Piiraisen haastattelu oli Pirtin Viestissä 1/2012.

Professori Irma Sulkunen muisteli hautajaisissa tatiään: "Kaisu-tädissä menetimme viimeisen tätimme ja viimeisen edellisen sukupolven edustajan. Hänen mukanaan menetimme myös elävän yhteyden omien vanhempiemme aikaan. Kukaan ei kerro meille enää ajasta ennen meitä, ei sodan kokemuksista eikä elämän ankarista ehdoista, ei arjen isoista ja pienistä iloista eikä siitä kaiken kestävästä toivosta, jonka juuret olivat syvällä sukumme hengellisessä perinnössä, iloisessa ja armahtavassa uskossa."

Pirtin Viesti julkaisee muistokirjoituksen kokonaisuudessaan seuraavassa numerossa.

Rovasti Aili Raitavuon saarnasta Nurmeksen kirkossa Marian ilmestyspäivänä 18.3.2018

Siinä he ovat. Kaksi naista. Toinen vanhempi ja toinen aivan nuori tyttö. Maria tervehtii. Ja Elisabet puhkeaa siunaamaan Mariaa, "naisista siunatuinta", ja tämän odottamaa lasta. Ja Maria vastaa ylistyksellä – meidän tämän päivän evankeliumillamme. "Iloinen ja herttainen", sanoo Martti Luther siitä. "Iloinen ja herttainen" sopii hyvin. Siihen tilanteeseen. Niin ainakin on helppo ajatella, kun yhteisenä jaettavana on odotuksen, uuden elämän tuoma ilo ja hämmennys. Naisten kesken. Yhteinen ilo.

Mutta Marian ylistys on moninkertaisesti, valtavan paljon enemmän kuin vain äitiyden onnen ilmaisu – niin suuresta asiasta kuin oman lapsen saamisesta voi ollakin kysymys. Marian ylistys on enemmän ja suurempi – ainakin neljällä tavalla sen valtavaa voimaa, ihan voimavirtaa, voi ihmetellä.

Ensiksi: se ulottuu korkealle, taivaaseen asti. Siellä on sen lähde. Maria aloittaa ylistyk-

sensä: "Minun sieluni ylistää Herran suuruutta, minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani." Onnellisinkaan ajallinen elämäntilanne ei riitä tähän. Jos elämässä joskus kaikki onkin käsittämättömän hyvin, se hienous on aina haurasta, vain joksikin ajaksi annettua lahjaa ja lainaa. Sen lisäksi aina ei ole niin helppoa tietää, mikä on onnea ja mikä onnettomuutta. On suurta, kun unelma täyttyy. Mutta silläkkin mitalilla on usein toinenkin puolensa. Ja taas, kun jossain asiassa tuntuu käyvän huonosti, siihen voi kätkeytyä sellaista hyvää, mitä ei ikinä olisi uskonut eikä muuten kokenut.

Jos elämässä voikin olla hyviä asioita, valoa, niin Jumala on siihen verrattuna täyttä kirkkautta.

Sitten toiseksi: Marian ylistyksen sisältö ulottuu laajalle. Jumalan laupeus ja hyvyys eivät kuulu vain joillekin eturivin ihmisille tai jollekin kapealle joukolla. Vaan armon omimpaan luonteeseen kuuluu, että se tulee

mahdollisimman alas ja laajalle, jokaisen ulottuville. Maria sanoo itsestään: "Hän on luonut katseensa vähäiseen palvelijaansa." Ei tosiaan Jumala valinnut Poikansa äidiksi naista jostain palatsista tai joistain piireistä. Vaan sen paikan sai tavallinen nasaretilainen tyttö, ilman mitään omia ansioita. Mutta hänestä oli myös paikkansa täyttämään, koska Jumala kanto valinnastaan vastuun. Mariassa Jumalan valinta ja hänen laupeutensa ja hyvyytensä tuli alas. Mutta hän ei ole ainoa. Maria itsekin antaa muita esimerkkejä. Hän sanoo: "Hänen kätensä on korottanut alhaiset. Nälkäiset hän on ruokkinut runsain määrin." Jos tuntuu, ettei jotenkin täytä mittaa ja yllä ylistykseen asti, Jumalan valtakunnassa se onkin toisin päin: Hänen hyvyytensä tulee niin alas kuin ikinä tarvitaan ja missä ikinä joku meistä on. Siksi kolmanneksi: Marian ylistyksen aihe ja sisältö, Jumalan läsnäolo ja laupeus, ulottuu tavalliseen ihmisen elämään, ihan arkeen.

Jatkuu sivulla 4.

Jumala tekee tekojaan. Hänellä on suunnitelmansa. Mutta toteuttaakseen ne hän tarvitsee ainakin usein ihmistä, tavallista ihmistä. Poikansa äidiksi hän tarvoitsi yhden Marian. Mutta meitä muita hän kysyy joihinkin toisiin tehtäviin. Se voi olla ihan tavallinen, oma arkityö. Tai paikka perheessä. Tai tehtävää seurakunnassa, työntekijänä tai vapaaehtoisena. Tai palvelu Haikolan talossa. Tai olla naapuri tai hyvä ystävä. Tai kantaa sairautta. Tai rukoilla jonkun tai joidenkin puolesta. Tai olla tänään jonkun

lähellä sillä hetkellä, kun toinen haluaa taakkaansa keventää. Omalla paikallamme ja tavallisessa elämässä Hän meitä tarvoitsi. Mutta oleellinen on tuo Marian asenne: "Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin sanot." Se oli lupaus lähteä Jumalan osoittamalle tielle. Se oli paras tie, mutta samalla vaikea. Marian lupauksen pitävyyttä testattiin myöhemmin, ja kovimmin varmasti ristin juurella. Siitä tämä Nurmeksien kirkon alttaritaulu kertoo: "Jeesus

ristillä", äiti-Maria ristin luona, on sopiva jatko Marian ilmestyspäivän evankeliumille. Samaa asennetta "tapahtukoon minulle niin kuin sanot" kysytään myös meiltä, eikä vain kerran vaan päivittäin. Sillä Jeesus opetti jokaisen omansa sanomaan rukouksessa joka päivä: "Tapahtukoon sinun tahtosi." Se on kristityn keskeinen, varsinainen rukous. Ja vielä neljänneksi: Jumalan laupeus ja hyvyys ulottuvat pitkälle. Meillä voi tulevaisuuden usko olla monesti koetuk-

sella. Mutta Maria vakuuttaa: "Polvesta polveen hän osoittaa laupeutensa niille, jotka häntä pelkäävät". Ja ylistys päättyy: "Hän on muistanut kansaansa ja osoittanut laupeutensa Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen ajasta aikaan." "Polvesta polveen" ja "ajasta aikaan". Niin paljon näyttää välillä järkkyyvän ja horjuvan. Mutta Jumalassa on iankaikkinen turva ja katoamaton toivo. Jumalan hyvyys ulottuu korkealle ja laajalle, tulee tavalliseen elämään ja jatkuu loputtomiin.

Haikolan kevätmyyjäisissä 28.4.2018 klo 10–13

on tarjolla monenlaisia farkkukankaisia kierrätystavaroita: kasseja, hattuja, kenkäpusseja, läppärikasseja, iPad-taskuja ym. Lisäksi myydään Haikolan marjahilloja ja pakastemarjoja sekä mehuja.

Tämä tieto ehtii vielä nurmekselaisille tilaajille. Jos joku Pirtin Viestin lukija innostuu näistä hankinnoista, voidaan toimittaa tavalla tai toisella.

Nurmekselaiset lehden tilaajat ehtivät myös **sunnuntai-iltapäivän 29.4.2018 klo 16–19 NAISTEN HEMMOTTELUHETKEEN.**

HAIKOLASSA TAPAHTUU

Mieskuorolaulua ja kakkukahvit.
1.5.2018 klo 12

Kevättalkoot, joissa talo pannaan kesäkuuntoon.

21.–26.5.2018 (Huom! aika)
Työskennellään päivittäin klo 10–16. Tarjolla talkooruokaa ja -kahvia. Tervetuloa lyhyeksi-kin ajaksi!

Perinteinen juhannusjuhla

22.6.2018 Haikolassa ja opiston rannassa; juhlassa klo 20 lausuntataiteilija Pirjo Häkkinen aiheena on "Murreta moneen lähtöön", kesäisiä Siionin Kanteleen lauluja, tarjoilu- ja arpajaisaika klo 21–22, kokko sytytetään klo 22, Hiljaisuuden messun klo 23 toimittaa pastori Airi Heikkinen.

Haikolan väki tarjoaa kirkkokahvit messun jälkeen Nurmeksien kirkonmäellä.

23.6.2018

Haikola esittäytyy yhdessä Ylä-Karjalan kansalaisopiston lausuntaryhmän ja Jyry Viljolan kanssa Nurmeksien torilla.

25.6.2018 klo 13–15

Nurmeksien Kesäakatemia.

30.6.–8.7.2018

Taiteellisina johtajina toimivat vuorovuosin professori Tuija Hakkila ja pianotaiteilija Anna Laakso (2018). Opettajina ja konserttien taiteilijoina mukana myös Heini Kärkkäinen, Irina Zahharenkova, Antti Tikkanen, Minna Pensola, Sergey Malov, Sirkka-Liisa Kaakinen-Pilch, Yuval Gotlibovich, Robert Cohen, Lauri Angervo, Matthew Hunt, Mikael Helasvuo, Eija Kankaanranta, Marzi Nyman, Anna-Mari Kähärä, Ville Komppa, Timo Vuento.

Konsertit katsottavissa:
www.nurmesmusicacademy.fi/konserttisarja

Sotilaan tarina (Stravinsky-Ramuz).

Tiistaina 3.7. klo 14 Haikolan talossa Venäläisen kansansadun raikas, uusi dramatisointi ja tuore tulkinta kahvilakonsertin muodossa. Vapaa pääsy.

"Runon ja suven päivä"

6.7. klo 13 Haikolassa

Ylä-Karjalan kansalaisopiston lausuntaryhmä ja kantelisti Noora Laiho sekä kesäakatemia opiskelijoita. Vapaa pääsy. Kahvitarjoilu.

Noora Laiho esiintyy Haikolassa 6.7. klo 13

SOI, VIRTENI!

Jorma Hynninen ja Esa Ruuttunen rakkaimpien virsiensä äärellä. Urkurina Paula Korva, Joensuussa Janne Piipponen. Tuotto Luterilaisen Kulttuurin Säätiölle. Myös yhteistä virsilaulua.

6.9.2018 klo 18 Lieksan kirkko
7.9.2018 klo 19 Sotkamon kirkko
8.9.2018 klo 16 Joensuun Rantakylän kirkko
9.9.2018 klo 17 Nurmeksien kirkko

Hiljaisen rukousmaalauksen retriitti.

5.–7.10.2018

Ohjaajina taideterapeutti Heide Hillebrecht sekä retriitinohjaajat Marja Leena Virolainen ja Kaija Kokkonen. Tarkemmat tiedot ja ilmoittautuminen viimeistään perjantaina 14.9.2018 puh. 013 430120 tai 045 1381648 tai haikola@haikolantalo.fi nettisivut: www.haikolantalo.fi ja Facebook Haikolan talo. Haikola ympäristöineen tarjoaa rauhaan ja luonnonläheisen retriittipaikan.

TILAA PIRTIN VIESTI!

Tiedät, mitä Haikolassa tapahtuu!
Maksa tilausmaksu
10 eur.

Viestikohtaan tilaaja ja osoite, muuten emme voi lehteä toimittaa!

LIITY JÄSENEKSI!

Jäseneksi liityt maksamalla yhdistyksen vuosijäsenmaksun **20 euroa** tai pysyvän jäsenmaksun **200 euroa**
Viestikohtaan maksajan nimi ja osoite.

TILINUMERO

Pohjois-Karjalan Osuuspankki, Nurmes
FI02 5299 0120 0478 72

PIRTIN VIESTI

NURMEKSEN EVANKELISEN OPISTON YSTÄVÄT RY:N LEHTI,
74. vsk

Tämän numeron toimittivat
Haikolan talkoolaiset

Tilausmaksu 10 eur

Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa

Osoite: Opistontie 7, 75970 Kohtavaara
Puh: 013 430 120, 045 138 1648

S-posti: haikola@haikolantalo.fi
www.haikolantalo.fi
Facebook Haikolan talo

Ulkoasu: Pohjois-Karjalan
Ilmoitusvalmistus Oy

Paino: PunaMusta Oy, Joensuu

ISSN: 1797-741x (painettu)
2489-3862 (verkkopainettu)